

kevésbé tehetősek, korlátozott tevékenységűek, idősebbek, betegek szerető ellátását. Felszabadul az időnk, és energiánk.

Nincs semmi kommuna jellegű szabály. Mindenki élheti életét saját meggyőződése és lelkiismerete szerint – a fent említett közös megértésünk alapján.

Jöjjetek tehát, és terjesszétek a lehetőséget hasonló gondolkodású emberek körében. Fialok és fiatalos gondolkodásúak - gyertek! A gyümölcsfák már hozzák termésüket. Ha jössz most, együtt, gazdaságosabban építhetünk. Vagy, ha akkor érkezel, mikor már kész az első ház, és szabad, akár lakhatsz is benne, míg házad felépül.

Azokat is szeretettel látjuk tapasztalatcserére, akik már saját portájukon kezdtek vagy már meg is teremtettek hasonló körülményeket.

És köszönöm, hogy megint együtt lehettünk.

KÉRY MAGDOLNA

BESZÁMOLÓ A BNT VÉPI ELŐADÁSÁRÓL ÉS AZ EGYHÁZASFALUI KIRÁNDULÁS- RÓL

Köszönjük, hogy eljöttetek, köszönjük, hogy itt voltatok Egyházásfaluban! Rendkívül sokan és aktívan érdeklődtek a tervek és a megvalósult részletek iránt.

A vépi előadáson röviden vázoltam, miként élünk itt Egyházásfaluban, immár 10 éve. Összefoglaltam a jelent, és egy-egy szóval kitértem a jövő terveire és lehetőségeire is.

Először térben és időben elhelyeztük ezt a kis falut: Sopron-Szombathely-Kőszeg háromszögében fekszik a Répcesíkon, a Sopron-Szombathely vasútvonal Újkér állomásánál, viszont 3 km-re a 84-es úttól. Talaja a Répce kis folyócska öntésterületén alakult ki, keresztül folyik rajta a Metőc-patak, amelyik szintén a Répcebe, és végül a Dunába ömlik.

Az időről szólva elmondhatjuk, hogy a település és környéke nagyon régóta lakott; bronzkori tűzhelyre leltek, római villa volt a határban, pénzeket, cserepeket találtak, a középkorban rendház és templom volt itt. Majd

ezek eltűntek, és manapság egy nem egészen 900 lelkes faluról van szó, ami négy kisebb településből állt össze közigazgatásilag, önkormányzattal, kicsi iskolával, két katolikus templommal, boltokkal. Az orvos hetente kétszer rendel, pékség, vágóhíd, pulyka- és sertéstelep, 4 asztalosműhely van a faluban.

Segítségül egy aznap reggeli kerti "festőpalettát" hoztam, és szabad színasszociációval végigvettem életünk különböző területeit, tevékenységeinket.

A hamvas szilva kékje a vizet, vízgazdálkodást jelentette számomra: A település alatt jól elérhető, tiszta víz van, ezért minden portánál található kút, van, aki be se vezette a sopronhorpácsi artézi kútból származó vezetékessé vizet. - Kitekintésként: az ökotereleten helyi közösségi megoldásként kútvíz-vezeték rendszert építettünk ki.

A községi szennyvizet szintén egy szomszédos településre, a lövői 140 %-osan terhelt szennyvíztisztítóba vezetik. Kitekintés: az ökotereleten ki van építve a községi szűrkevízkezelő csatornarendszer a gyökérszónás tavakkal.

A palettán **a friss zöld petrezselyem** következett, vagyis az élelemellátás, mezőgazdálkodás.

Mint ahogy szomjan sem, úgy éhen sem halunk a faluban, mert sokan saját magunk termeljük a zöldséget, gyümölcsöt, tojást, valamennyi húsfélét (az aktuális feleslegből csereberélünk), kenyéráruhoz, húshoz pedig a pékségben, vágóhídon is hozzá lehet jutni. A hajdani 2500 szarvasmarhához képest ma már csak pár tehén bóg a település istállóiban, ahonnan friss tejet kaphatunk, de a szomszédos község tehenészetéből házhoz jön a vastehén a tejjel. Ezen kívül vannak a helyi és mozgó boltok - utóbbiak szinte mindent házhoz hoznak. Akinek még így is valami másra van szüksége, beutazik félóra alatt az alacsonypadlós vonattal valamelyik nagyvárosba. A terveinkről: lehetséges az ökotereleten a közösségi dobozos zöldség-gyümölcstermesztés.

A zöldhöz gyorsan **hozzátesszük a paprika sárgáját**, és máris megkapjuk a mi vasúttársaságunk, a GySEV színeit. Hogyan közlekedünk? A közösségi közlekedés az alacsonypadlós vonattal nagyszerűen megoldott (a babakocsival, biciklivel, bicikliutánfutóval, tolókocsival begördülhetünk), de jár a busz is a környező településekre és Sopronba. Gyalogolunk, biciklizünk, és sokan autóznak. Ez utóbbit közösségileg is használjuk, például az édesanyámat és a többi időset is közösen szállítják a falu másik végére a kórustalálkozóra, vagy a gyerekeket együtt viszik rossz időben az iskolába stb. Vonattal 30 perc alatt bent lehet lenni Sopron és Szombathely közepében; elérhető szakorvos, kórház, középiskola, egyetem, hivatalok, színház stb. Kitekintés a jövőbe: a közösségi autóhasználat természetesen az ökoutcában is folytatható.

Az immár **gyönyörű pirosra megérett paradicsom színe** a tüzet, a hőt, az energiát juttatta eszembe. Falunk,

mint a legtöbb másik település "el van gázosítva", földgázvezeték fut mindenhol. Ennek ellenére a legtöbb házban fával is fűtenek. A régi községlakók rendelkeznek saját erdőterülettel, és egy-egy részt évente kiváganak, a hatalmas törzsdarabokat leteszik a porták elé, és az emberek körbejárnak a hasítógéppel és földarabolják őket. Lehet kapni hasábfát is, de van egy különleges tűzifa lelőhelyünk: az egyik helyi asztalosműhely bükk és tölgy hulladékfát ad el nagyon olcsón. Kitekintés az ökotudáca: lehetőség van közösségi biomassza fűtőmű létesítésre, amely amellest, hogy alapanyag-felhasználásban, szennyezés kiszűrésében nagyon hatékony, kényelmes és bizonyos élethelyzetekben (betegség, születés, idős kor, utazás, munka, tanulás esetén) szükséges is lehet. Ehhez kapcsolódóan az elektromos áramot is elő lehet közösségileg állítani növényolajos generátorral.

A **feketeszederről** a hulladékgazdálkodásra asszociáltam. Igyekszünk minél kevesebb hulladékot termelni, azt is válogatjuk. A komposztálás mindennapos. Amit lehet, megoldunk a faluban: segítenek a lakatos, hegesztő, asztalos szakemberek. Az iparcikkeket mozgó árusoknál vagy a szomszédos falvak szaküzleteiben is beszerezhetjük, de ha ott sem, akkor mi például vonattal és bicikli-utánfutóval, 2-3 évenként pedig egy tízezer forintos fuvarral oldjuk meg. A közösségi autóhasználat ekkor is működik.

A terményeket egy malac alakú lapítóra tettem, így a fentiek alatt-előtt-mögött és közben legyen pár szó az emberről, aki például ezt a lapítót is elkészítette. A **faluközösség** megmutatkozik az iskolában, a Falufejlesztő Egyesületben, a Tűzoltóegyletben, a Nyugdíjas Klubban, a mi kis kórusunkban. Falufutás a rákos betegekért, batyus bálók, falunap, adventi koncert, kórustalálkozó, Szent Erzsébet kenyere. Azon dolgozunk, hogy ez a faluközösség egyre jobb legyen: Zöld Fonó, fenntartható életmódra nevelő iskola, és természetesen az ökotudca. A Zöld Fonó és az EnergiaKözösségek verseny (amit három éve minden alkalommal megnyertünk újabb és újabb családokkal) már a jövőbe mutat: ezek egy erdei iskola, népfőiskola vagy oktatóközpont csírái lehetnek.

Pár gondolat szölt még a fenntartható életmód elvi alapjairól, eszmei háttéréről: az evangéliumi arany szabályról (azt tedd másnak, amit magadnak is szeretnél, hogy tegyenek), a kanti maxima ethicáról (úgy éljünk, ahogy bárki élhetne ezen a földön), a környezeti erkölcsről mint közös nevezőről, és annak tartalmáról, **az osztózásról - a tiszta vízben, levegőben, talajban is. Emeljük ezeket is az erkölcsi kategóriák közé, tegyük lelkiismeretvizsgálatunk tárgyává.** Akkor lesz ez a válságok megelőzője, orvoslója, ha nem a fosszilis energia, hanem a megújuló energiák erejében jövünk össze, és arról beszélünk, elmélkedünk, ami a Szeretet országa építésében gyakorlatiasan mindannyiunkra tartozik.

Szeretettel várunk Benneteket!

Köszönettel Mindenkinek,

DÖRY ISTVÁN

A FENNTARTHATÓSÁG 4 LÉPCSŐFOKA

A fenntartható élet megközelítésének és elérésének 4 alapvető vonatkozása rajzolódik ki előttünk:

Az első és legfontosabb a fenntarthatóságról szóló **tudás**, ismeret, tudatosság; a második a fenntarthatóságot szolgáló **infrastruktúrák** elérhetősége; a harmadik, és még mindig nagyon fontos helyen a **közösség**, a közösségi összefogás, segítség és ismeretszerzés; és végül a helyes működés, **életmód**, fenntartható természethasználat.

Tudatosság

Ugyan hogy érhetnénk el újra az elveszett fenntarthatóságot, ha azt sem tudjuk, hogy mi is pontosan? Tisztában kell lennünk a számokkal, arányokkal, módokkal. Mert ha nem, akkor könnyen kiszalad a számon: "Hogy hát hiszen én megnéztem az interneten, és abból két területen (10%) jelentős vagy jelentéktelen (1%) lépéseket tettem. És meg is dicsértek, hogy megmentettem a Földet." Aki pedig ezt őszintén hiszi, hogyan fogadhatná el, hogy ezek jelentéktelen lépések és nem is feltétlenül a jó irányba? (szelektív gyűjtés, mobiltöltő kihúzása, hibridautó, tisztítószerek és társaik)

A másik véglet az, amikor valaki egy kicsit utána számol, hogy milyen nagyságrendű aránytévésztesek vannak a mindennapjainkban, és felháborodottan odalöki: "Nem is lehet fenntarthatóan élni, ...te sem tudod megcsinálni, itt a világvége, semmi nem fog megváltozni..." Ez a gonoszabbik hozzáállás, magát fölmenti, katasztrófaelméleteket terjeszt, a megismeréstől elzárkózik, és persze visszahúz. Pedig mint láthatjuk [* keretes] a fenntartható életmód a mai világban megvalósítható és meg is kell valósítanunk. Megjegyezzük, hogy ha valaki nem tudja, mi a fenntartható, nem akar erről tanulni, nem szeretne utána számolni, szembesülni, változtatni, akkor ugyan hogy fogja tudni eldönteni egy internetes híryanagról,